

Sexhundredetallet 8: Seksualitet der Flyder

Og så er der jo så forskellige former for analt legetøj, som er, kan man sige, decideret til mænd som går efter prostata. Stimulerer heroppe, ikke.

Tror du det primært er homoseksuelle mænd, der bruger dem, eller er det også heteroseksuelle mænd?

Det er også heteroseksuelle mænd. Der synes jeg gennem årene, der er kommet langt større åbenhed omkring, at det kan mænd altså også godt gøre uden de nødvendigvis er homoseksuelle.

Fordi jeg oplever, at netop sådan noget anallegetøj til mænd, det føler jeg nemlig stadigvæk er ret skamfuldt.

Og der synes jeg, det er ret spændende at tænke over, om vores indtryk er forskelligt, fordi du får helt sikkert et indtryk før resten af samfundet om, hvad der ligesom er blevet mere og mere normalt.

Men en ting er, at du ved, hvad folk køber. Men en anden ting er, hvad mig og mine kammerater snakker om privat.

Og altså, der er helt sikkert mange flere, der har sexlegetøj, end hvad man går og snakker om.

Unges seksualitet bliver mere og mere flydende. Men hvor står heteroseksuelle mænd i det? I dette afsnit tager vi i Sex Shop på Istedgade for at udfordre maskulinitetens snævre rammer.

Du lytter til Sexhundredetallet.

Lige siden jeg lærte, hvad det vil sige at være et seksuelt væsen, har en lille stemme fulgt mig. Den er her stadig.

Også lige nu. Du er billig. Tag noget mere tøj på.

Jeg kalder den skammen. Jeg har altid været god til at ignorere den, tale hen over den, men nu vil jeg prøve at forstå den. Gennem 10 afsnit undersøger jeg min generations forhold til sex og skam. Og sammen med kulturhistoriker Mette Byriel-Thygesen dykker jeg ned i seksualitetens kulturhistorie for at forstå, hvad der har formet os.

Det her er historien om dit og mit begær. Afsnit 8: Seksualitet der flyver.

Jeg mødes med Mette på Nationalmuseet i København.

Jeg hedder Mette Byriel-Thygesen og er museumsinspektør på Nationalmuseet, og jeg har specialiseret mig i historiske perspektiver på køn, krop og seksualitet.

Mette, vi skal i dette afsnit tale om flydende seksualitet, og der tales ret meget om flydende seksualitet lige nu, og især min generations seksualitet, oplever jeg, bliver beskrevet som værende mere flydende, og jeg har længe tænkt, at det må være en ret ny ting, noget der karakteriserer min generation.

Men det har jeg fundet ud af, at det er egentligt noget af en myte. Det er noget, der blev præsenteret for 70 år siden. Vil du lige forklare, hvornår vi fik øjnene op for flydende seksualitet?

Ja, man kan sige, at en skelsættende historisk begivenhed det er jo da Alfred Kinsey i USA udgiver de her undersøgelser i slutningen af 40'erne og senere i starten af 50'erne.

Og det er jo et kæmpe empirisk materiale, der bygger på amerikanernes seksualitet. Og bare det at man i midten af 1900-tallet sætter sig for at undersøge, hvordan det egentlig står til med vores seksualitet, og i manges øjne stiller utrolig grænseoverskridende spørgsmål, det er jo ret nytænkende. Og det, som også kommer til at chokere især USA, det er jo nogle af de opdagelser man gør. Blandt andet det her med, at andelen af folk eller mænd, der har homoseksuelle erfaringer, er langt større end det, man egentlig havde antaget.

Så den her Kinsey-rapport går ind og gør det, at den jo i virkelighed måske også stiller spørgsmålstejn ved denne her måske meget klassiske opfattelse af, at vi alle sammen er heteroseksuelle.

I hvert fald også at rigtig mange af de mænd som også var gift jo altså også har gjort sig homoseksuelle erfaringer. Så det har jo virkelig være noget, der har forarget og i virkelighed også var inde og påvirke for rigtig mange år siden: Hvordan er det egentlig vi tænker seksualitet?

Og noget af det, som jeg kender til på forhånd, det er den her Kinsey-skala, hvor det gik fra, så vidt jeg har forstået, homoseksuelt til heteroseksuelt, og så kan man ligge et sted på den der skala.

Han definerer ikke nødvendigvis folk som udelukkende det ene eller udelukkende det andet. Du kan godt havne i de ydre aspekter på skalaen, mens en del af mændene jo faktisk lå mere inde midt på skalaen eller lidt til højre eller lidt til venstre. Så man også kigger på, hvor er det, at folks seksuelle erfaring ligger henne? Altså hvor mange kvindelige partnere de har, hvor mange mandlige partnere de har haft, og så bliver de simpelthen placeret på skalaen efter det. Og det er jo ret nytænkende i forhold til, at vi jo er i midten af 1900-tallet.

Og hvordan tog verden imod den her undersøgelse?

Jamen, folk gik jo helt amok. Den gik jo ind på rigtig mange måder og dealede med noget, der var dybt tabuiseret. Og man skal også tænke på at midt i 1900-tallet, der var homoseksualitet jo stadigvæk kriminelt, så i virkeligheden gik den jo også ind og løftede dynerne hos folk, hvor man egentlig ikke rigtig havde lyst til, at der skulle løftes dyner. Især måske også fra kirkens side og fra statens side, fordi det jo af rigtig mange blev anset som værende forkasteligt. Og det som Kinsey-rapporterne gjorde, var også med til at forsøge at normalisere begrebet, for eksempel om homoseksualitet. Det var man ikke klar til på det her tidspunkt og slet ikke i datidens USA.

Flere studier peger på, at unge i dag betragter seksualitet mere flydende end tidligere generationer gjorde. Men de peger også på, at der stadig er stor forskel på mænd og kvinder. Ifølge Center for Ungdomsforskning er der signifikant flere unge kvinder, der

definerer sig som homoseksuelle eller biseksuelle, og de mener, at det, der kan spille ind, er, at normen om heteroseksualitet er mere rodfæstet blandt mænd. Det er det spørgsmål, vi stiller i det her afsnit. Så er heteroseksuelle mænd mere låst i deres seksualitet? Hvad tror du?

Jamen, det tror jeg 100 procent de er. Og igen skal vi også kigge på hvad det er for en historik også mænd også har? Man har gået meget mere målrettet efter netop homoseksuelle mænd end kvinder. Det var dem, der udgjorde den helt store trussel, ikke? Det er virkelig mændene, man har slået ned på, og der har været kriminaliseret med forfølgelse og med forbud og virkelig også en grundlæggende antagelse om, at det, du har gang i, er virkelig forkert. Jeg tror også, der ligger virkelig meget kulturelt i, at det jo er inden for de sidste 40-50 år, at man i langt højere grad ser accepten af homoseksualitet.

Man når det er sagt, nu var jeg lige inde og læse den her store sexus-undersøgelse, som vi har nævnt et par gange i denne her serie. Der er altså stadig en ud af fem, der finder det moralsk forkert, at to mænd har sex med hinanden. Det siger bare lidt om, hvorfor der stadig kan sidde nogle heteroseksuelle mænd og være bange for at blive stemplet som homoseksuelle.

Jo, og i undersøgelsen er også et alarmerende antal af danskere, der ikke bryder sig om at se to mænd holde i hånd på gaden. Så det siger også lidt om hvor vi er i forhold til fordomme omkring homoseksuelle.

Og ideen til dette afsnit udspringer af mine egne erfaringer, jeg har mange veninder, der har udforsket deres seksualitet sådan op gennem teenageårene og måske prøvet at være sammen med en af eget køn uden at blive sat i en kasse som lesbisk resten af sit liv. Jeg hørte ikke nogen af mine mandlige venner tale højt om det, hvis de har udforsket de her ting.

Fuldstændig enig. Så for at sige, at jeg tror stadigvæk også, der er en grundlæggende antagelse hos os om det der med, at det stadigvæk kan være frækt og grundlæggende uskyldigt hvis to kvinder er sammen, hvorimod der var noget på spil, synes jeg, man opfatter det som om, hvis to mænd er sammen. Og jeg tror også i dag, at langt flere har været sammen med mænd, som er mænd, end de egentlig er åbne omkring.

Så er jeg kommet frem til Istedgade. Jeg står ude foran den Sex Shop vi skal ind og besøge. Jeg står lige og får et lille smugkig på de ting, der er udstillet i vinduet, og her kommer lidt til mændene. Der er sådan to fisser, Fleshlight-agtige ting, hvor man kan penetrere en lyserød plastik-fisse.

Vi skal i sex shop, og vi har inviteret en af de mandlige stemmer i ligestillingsdebatten med.

Mit navn er Rasmus Hald Møller, og jeg er forperson for foreningen DareGender, der er en forening og en organisation, der arbejder kort sagt for mænds ligestilling.

Vi prøver også at udbrede samtalen omkring mænd og ligestilling, om maskulinitet, og hvad det vil sige at være mand og hvad for nogle forventninger vi stiller til mænd og hvad for nogle idealer for maskulinitet, der får lov til at fylde rigtig meget, og hvad konsekvenserne af dem kan være.

Har du selv helt personligt haft svært ved at være den mand, du gerne vil være?

Jeg har også selv haft mange skrupler over, hvordan jeg havde lyst til at være mand og menneske i forhold til de forventninger, der blev stillet til mig. Det startede allerede, da jeg var meget lille, med at blive drillet og mobbet for at græde meget, og var også den eneste dreng i klassen, der ikke spillede fodbold. Så allerede der starter det ligesom med at være meget uden for, og som voksen har jeg ligesom også kunne se, hvordan der også kan være noget enormt frigørende i bare at skide på de der normer og så bare klæde dig, som du har lyst, snakke, som du har lyst, interesserer dig for det, du har lyst til. Uanset om det er underligt.

Fordi meget tit så opdager mænd også bare, at det der er underligt for os at gøre, det er underligt fordi, at det er underligt som mand at gøre.

Fedt at starte sin weekend, sin lørdag formiddag i en sex shop, ikke?

De grinte også rigtig meget, da jeg sagde det til dem derhjemme.

Tak fordi vi måtte komme.

Lad os gå den her vej ned, fordi så kommer vi måske ned til noget af det, der på den ene side er voldsomt klassisk.

Det er jo sådan noget som pocket pussy'er og større eller mindre dele af dukken, som vi har her. En hel bagdel, faktisk. Man kan også få, det er sådan lidt morbidt måske, men man kan også få en hel torso faktisk. De er så udsolgt i øjeblikket.

Rasmus, hvad tænker du, når du ser sådan de klassiske Fleshlights?

Jeg tænker, at jeg har fået afvænnnet mig med meget af det. Jeg har også på et tidspunkt syntes, at det var fjollet eller... Men så begyndte jeg også at tænke, at det er noget pjat, at det skal være mere skamfuldt eller sjovt med sexlegetøj til mænd. Men noget jeg har tænkt over for nyligt er, at jeg synes, at det er skørt, hvordan de har den der grise farve eller kaukasisk hudfarve.

Det synes jeg på en eller anden måde... Det tiltaler ikke mig personligt i hvert fald, fordi så synes jeg, at det skal ligne noget, som det meget tydeligt ikke er.

Men man kan sige specielt hvis du tager brandet Fleshlight, ja, så må man bare erkende, at de gange, hvor de prøver det, her har vi for eksempel en der er blå... Og her har vi en, der er transparent, som har en helt anden form udefra, men jo samtidig struktur... De sælger ikke nær så godt som dem, der ligner.

I min veninde gruppe... Jeg kender faktisk ikke en, der ikke har ejet en vibrator eller en dildo på et tidspunkt i sit liv. Jeg forestiller mig, det er anderledes end i en mande-vennegruppe.

Jeg tror i hvert fald ikke, det er noget, man er klar over, hvor udbredt det er hos de andre. Altså, jeg har en tæt gruppe af kammerater.

Vi snakker om det meste, men det er ikke noget, vi har været inde på endnu.

Vi snakker også om vores sexliv. Men jeg mindes ikke, at vi har snakket om sexlegetøj. I hvert fald ikke i detaljer.

Og jeg tror, det er et sårbart emne for rigtig mange.

Du må sige til, hvis det bliver for privat. Men kunne du finde på at bruge sexlegetøj?

Jeg har en samling. Både til, som jeg bruger sammen med min kæreste, og også til mig selv, men det er ikke noget, jeg snakker med så mange om, men heller ikke noget, jeg vil tro, jeg vil synes er pinligt at snakke med mine gode kammerater om og heller ikke noget, jeg synes er så pinligt, at jeg ikke vil snakke om det her.

Hvad tror du, det handler om? Hvorfor er der forskel? Hvorfor er det ikke noget, som du har talt med dine venner om?

Jeg tror, at noget af det, det handler om er, at der er noget kvindeligt sexlegetøj, tror jeg er meget bundet til frigørelse og til at tage kontrol over ens seksualitet. Der er noget empowerment over det. Hvor at have sexlegetøj som mand på en anden måde kan blive en nå men, så er det nok fordi du er ensom og trist, og at du ikke kunne få dig en kvinde og have sex med, et rigtigt menneske at have sex med.

Jeg tror, en del af det binder ind i det her maskulinitet-ideal om den seksuelle erobring. Og ja, jeg vil påstå, at rigtig meget af vores maskulinitet er hængt op på vores evne til at finde kvinder og have sex med, hvilket jeg synes er rigtig problematisk. Jeg tror blandt andet, det har den konsekvens, at vi udskammer mænd, der også har lyst til at have det sjovt med legetøj. Også alene.

Noget af det Louise og jeg har talt om, det er måske også det der med, at forskellene på kønnene i forhold til at ... Vi kan egentlig godt tale med vores veninder om, at de måske har prøvet sig selv af seksuelt med en kvinde. Hvorimod, jeg har aldrig nogensinde talt med nogen af mine mandlige venner om, om de egentlig har en fortid, hvor de egentlig har prøvet det samme køn. Er det noget, du oplever også som tabuiseret? Er det noget, du godt kan tale med dine venner om?

Jeg deler fuldstændig den opfattelse. Jeg har også tænkt meget over det i forhold til, hvorfor jeg det selv har så svært med... Nu har jeg godt nok et rimelig monogamt forhold med min kæreste... Men hvorfor vil jeg have det stramt over at skulle prøve det af med en mand?

Men jeg tror, der ligger noget der. Så bliver man pludselig stemplet som homo. Man bliver ikke engang stemplet som biseksuel, føler jeg. Så er man ligesom bøsse, og det er jo bare stadig noget vi bare konstant definerer som værende lavere rang i forhold til maskulinitet, så det bliver ligesom til mere forkert maskulinitet eller så træder man ligesom ind i den liga.

Eller det bliver ligesom et andet spor, og det får bare lov til at definere en.

Det tror jeg også binder ind i den der diskussion omkring analt legetøj til mænd, fordi det jo også bare bliver koblet til det at være homoseksuel. Vildt ærgerligt.

Så det er fedt at høre, du siger at det er mere almindeligt.

Det er i hvert fald mere almindeligt end du forestiller dig, kan jeg høre.

Og vi har også mange heteroseksuelle par, som kommer ind og køber sådan noget sammen. Også målrettet manden.

Har du egentlig taget højde for, at vi bliver fuldere og fuldere, når vi optager det her? Ja, og det bliver bedre og bedre, tror jeg.

Langt de fleste af emnerne til denne her podcastserie er inspireret af samtaler, jeg har med mine tre veninder Sabine, Nanna og Rie. Og lige præcis det her afsnit var faktisk et, som Nanna foreslog.

Jeg har tænkt meget over det. Ja. Altså det der med at hvis jeg sagde til jer, jeg er forelsket i en fyr, som er biseksuel, så tror jeg, der vil komme en stemning af: Ej, jeg tror, han er homoseksuel, og jeg tror, han er mere til mænd end til piger. Du skal nok passe lidt på. Eller er du helt sikker på, hvis han har haft sex med en mand, så han nok til mænd. Det har i hvert fald tydeliggjort det for mig, at der er jo et ideal. Og det er det

mandlige ideal. Så når kvinder har sex med kvinder, så gør de ligesom mændene, så er det sådan lidt "cool", så har man lidt kant og man er lidt fræk. Men når mænd nedgraderer sig ved at søge mod det kvindelige ideal, så er det ikke nice. Altså så er det sådan no go!

Jeg vil så gerne... Altså jeg kan 100 procent godt forstå det og anerkende, at heteroseksuelle mænd er meget bundet op på deres maskulinitet. Eller skal i hvert fald være det i teorien. Så jeg er lidt i konflikt med mig selv om, at jeg gerne vil have, at mænd skal have mulighed for at udfolde sig på lige fod med kvinder.

Men samtidig vil jeg aldrig være interesseret i at have en mand, der var i kontakt med sådan en side. Jeg tror aldrig, jeg ville kunne være sammen med en mand, der var biseksuel, og jeg føler mig heller ikke sådan udviklet, hvis det er ordet, nok til at være sammen med en mand, som er alt for meget i kontakt med sin feminine side. Og jeg føler mig enormt gammeldags, når jeg siger det..

Nu er jeg jo sammen en mand, som har en guld-buksedragt, og som går med lyserøde skjorter og altså som jeg jo ser som enormt maskulin, men som jo helt klart er i kontakt med sin både sin følsomme side, han er god til at snakke om følelser. Og han har selv også fortalt, at han er blevet spurgt, om han var homoseksuel siden gymnasiet. Jeg kan godt huske en gang, hvor vi havde fået noget at drikke mig og ham. Han fortalte om det, jeg havde ikke kendt ham så længe på det tidspunkt, han fortalte om det her med, at der var mange, der havde tænkt, at han var homoseksuel.

Der havde jeg lige en aften, hvor jeg også tænkte, han var homoseksuel, og jeg fik en knude i maven og tænkte, ah pis. Han er homoseksuel og han ved det ikke selv. Men det er jo også min låste opfattelse af, hvordan man er mand. Fordi nu er jeg jo ikke et sekund i tvivl om, at han er til mig.

Det er jo også vores ideer om, hvordan en mand er og hvordan en mand klæder sig.

Men det er jo også virkelig sådan en tung dyne, der hænger ned over samfundet, hvor man siger at en homoseksuel er sådan en, der har løse håndled. Og med det siger man en der er sådan lidt mere fjantende, og en der har det der sådan lidt mere feminine, det man vil se som lidt mere kvindelige eller feminine træk. Fjantende, går op i æstetik og sit

udseende, interesserer sig ikke for fodbold. Jeg oplever egentlig mig selv, jeg har tre storebrødre, og jeg er egentlig rundet meget af maskulinitet. Jeg har egentlig forholdsvis mange mænd i mit liv, som jeg ikke har et seksuelt forhold til. Men jeg synes faktisk, der er enormt meget feminin energi i det også. Så jeg synes egentlig, at selvom størstedelen af de mænd, jeg har i mit liv, er almindeligt ciskønnede, heteronormative mænd, så synes jeg, de er i kontakt med deres følelser på hver deres måde, og det synes jeg, at det har i hvert fald nuanceret mit billede af, hvordan en mand kan være. Hvad er en rigtig mand?

I bund og grund, så handler det bare om, at vi på samfundsplan bare ikke er kommet ud over der, hvor vi snakker om mænd som mænd og let boys be boys og sådan er mænd bare. Vi snakker ikke om hvilke forventninger, der stilles til mænd, og hvor høj grad mænd er som mænd er fordi, at det er det, vi bliver lært og opdraget til.

Hele den proces har kvinder været igennem. Det bliver et underligt essentialistisk syn vi tit får på mænd. Og det gør bare, at mænd har det her meget lille rum og manøvrere i.

Hvor at kvinder i over 100 år nu har kæmpet for, at de skal kunne være kvinder, som de vil.

Men der er lidt et paradoks, fordi der ikke er særlig velvillighed fra mange mænd til at sige fra overfor den lille snævre kasse. Vi ser på det, og vi tror, det er enkeltsager, hver gang der så er en der falder uden for og ender i nogle triste statistikker om mænd.

Så tænker vi ikke over, at det har noget med køn at gøre, at det har noget med nogle forventninger til, hvad det vil sige at være mand, som han ikke kunne leve op til. At han endte på gaden eller stofmisbrug eller alle mulige statistikker, hvor mænd bare dominerer meget. Og det er et paradoks, fordi det er ikke særlig maskulint at kritisere det og sige hov: Der er noget, vi skal gøre bedre her. Vi skal tænke over, hvad det er for forventninger, vi stiller til hinanden. Vi skal kunne snakke om de svære ting og alt det der. Maskulinitetens paradoks på en eller anden måde.

Begrebet toksisk eller giftig maskulinitet er ét, der de senere år er kommet frem. I me-too debatten bruges det blandt andet til at forklare sexistiske mænds opførsel, og det er altså især de traditionelle maskuline værdier, der er i søgelyset.

Rasmus, kan du forstå, hvis nogen føler, at vi med den debat, som vi tre har lige nu, er med til at sygeliggøre eller dæmonisere det traditionelt maskuline?

Der er helt klart Mange, som tror, at... Mange mænd oplever, at nu må man ikke være mand længere, eller nu må man ikke tage den maskulinitet på sig, som man gerne vil. Altså den traditionelle og den klassiske maskulinitet. Det er ikke fordi noget nødvendigvis i vejen med det, altså.

Men der er et problem med, når det bliver den eneste måde, man som mand må være mand på.

Og det er dér, hvor vi skal blive bedre til at lægge mærke til, hvordan vi hele tiden nudger og skubber hinanden ind i den norm, og hvordan vi prikker til hinanden og sanktionerer hinanden, når man falder udenfor, fordi det ser man over det hele, hvis man kigger efter. Blandt andet med sådan noget sexlegetøj. Men det er rigtigt. Det lyder på mange mænd hurtigt som om, at man er et problem i den måde, vi snakker om mænd på i ligestillingsdebatten. Og der er også mange problemer også fra den mere "woke" fløj. Eller netop fordi at så at sige almindelige majoritets-mænd ikke har været repræsenteret, så er det jo ikke noget, man har reflekteret over, at man skal snakke ordentligt til og om de mænd. Så man skal ikke tro, at man ikke må være mand, som man er. Men det handler bare om, at man skal lade alle andre mænd være mænd, som de har lyst til.

Fuldstændig ligesom vi har været vant til at gøre med kvinder i hundrede år.

Er I fortrøstningsfulde på vores generations vegne? Tror I, at vi kommer til at rykke os? Og kommer vi til at rykke os mere over de næste årtier?

Jeg tror, vi lever i en tid, som jo bare er kendetegnet ved, at det er blevet meget almindeligt at sætte spørgsmålstejn ved normen, og det vi tager for selvfølgeligheder.

Så jeg tror, at alt kommer op til evaluering i den kontekst. Men jeg tror ikke, at det kommer til at gå så stærkt før vi får nogle ord for det. Jeg tror ikke, at særlig mange

mænd tænker over, at der måske er et problem her med hvordan vi bliver tænkt som seksuelle væsener.

Det er ikke noget, vi snakker så meget om igen, qua at mænd ikke rigtig kan finde ud af at snakke med hinanden om de alvorlige ting. Så det er derfor, jeg tror, det går langsomt i forhold til disse emner, der relaterer sig til mænd og mænds ligestilling og forventninger til mænd. Men jeg tror, det kommer til at ske.

Jeg tror, det bliver normalt, jeg tror det bliver som det, medarbejderne i butikken siger. At det er for eksempel er meget mere almindeligt med diverse sexlegetøj til mænd. Det tror jeg er et meget godt symbol på den bevægelse, der er ved at ske.

Jeg har lagt mærke til, mens vi har været her, der har været tre par og tre mænd alene. Det kunne være lidt sjovt at høre, er det noget de skal bruge til dem selv? eller om man skal bruge det sammen med deres partner.

Nogle har købt til dem selv, og nogle har købt muligvis til dem selv, og muligvis er der noget, de skulle bruge med en partner.

Det er positivt. Det ligner ikke umiddelbart, at der står skilte. En ting er produkternes branding er til mænd. Men det ligner ikke at du har et skilt, hvor der står til mænd og kvinder og til par.

Det synes jeg er positivt, fordi det minder mig lidt om engang, hvor jeg var boghandler og så blev bedt om at dele børnebøgerne op i drengebøger og pigebøger.

Det behøver man ikke gøre. Eller hvad formål tjener det?

Sexhundredetallet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Jeg hedder Louise Lindblad.